

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.064 van 13 januari 2004
in de zaak A. 135.093/X-11.369.**

In zake : Daniël DECAN,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat R. VANNESTE,
 kantoor houdende te 8820 TORHOUT,
 Oostendestraat 327

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
WEST-VLAANDEREN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël DECAN op 7 april 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 6 februari 2003 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij zijn beroep ingesteld tegen het besluit van 11 oktober 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide houdende weigering van de vergunning tot het regulariseren van een bestaande antennemast op een perceel gelegen te Visserstraat 1, Diksmuide (Lampernisse), kadastraal bekend sectie C, nr. 271d, niet wordt ingewilligd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. COLLETTE die, loco Advocaat R. VANNESTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur P. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de verzoekende partij eigenaar is van een perceel grond, gelegen te Diksmuide, Visserstraat 1, kadastraal aldaar bekend sectie C, nr. 271d;

Overwegende dat de verzoekende partij in 1992 een bestaande kleinere zendmast, waarvoor de stedenbouwkundige vergunning reeds was geweigerd, heeft vervangen door een nieuwe zendmast van 26 meter hoog; dat zij na het opstellen van een P.V. door de politie van Diksmuide een regularisatievergunning heeft gevraagd, die haar in beroep door de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen met een beslissing van 25 maart 1993 werd gegeven voor een termijn van 5 jaar;

Overwegende dat de verzoekende partij op 19 juni 2002 opnieuw een regularisatievergunning vraagt voor de kwestieuze zendmast; dat deze vergunning na een openbaar onderzoek en een negatief advies van de gemachtigde ambtenaar op 11 oktober 2002 door het college van burgemeester en schepenen van Diksmuide wordt geweigerd; dat het administratief beroep van de verzoekende partij tegen die weigering met de thans bestreden beslissing ongegrond wordt verklaard;

2. Beoordeling

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij wat de tweede voorwaarde betreft in essentie eerst aanvoert dat zij arbeidsongeschikt is, dat haar hobby een centrale plaats in haar leven bekleedt en dat de afbraak van de zendmast een zware psychische invloed op haar zou hebben en vervolgens dat nadeel koppelt aan het algemeen belang en daarbij verwijst naar de rol die radio-amateurs kunnen spelen bij rampen, zoals bij het zinken van de Herald of Free Enterprise in Zeebrugge en wanneer de normale verbindingen uitvallen;

Overwegende dat het eerste voorgehouden nadeel geen afbreuk doet aan het feit dat dit nadeel te wijten zal zijn, niet aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, doch aan het eigengereide en onwettige handelen van de verzoekende partij zelf, die nooit de vereiste voorafgaande vergunning heeft gevraagd alvorens de zendmast op te richten en die, meer dan vier jaar na het verstrijken van de beperkte termijn van de eerste regularisatievergunning, een nieuwe vergunning heeft gevraagd; dat het tweede voorgehouden nadeel geen persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partij is doch betrekking heeft op het algemeen belang en bovendien van hypothetische en veeleer fictieve aard is;

2.3. Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partij niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat derhalve niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien januari 2004, door :

de HH. C. ADAMS,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

C. ADAMS.